

پٽرسۍ اولی کاگد

پٽرسۍ اولی کاگدۍ پجار

پٽرسۍ اولی کاگد گوڼ دیم دئیوکۍ نام و گوڼدین دروت و درهباتیا بندات بیت و په هما مردمان که کاگد نبشته کنگ بوتگ، آیانی پجار هم بنداتا مان انت. نبشته کنوک وتی ناما ”پٽرس، ایسا مسیهۍ کاسد“ گوښیت.

پٽرس اسلا جلیۍ دمگۍ مردمۍ ات. ماهیگیرۍ ات و چه ایسا مسیهۍ اولی کاسدان یگۍ ات. پٽرس چه ایسا مسیهۍ نریکترین کاسدان یگۍ ات و مدام چه سجھینانی نیمگا هبری کرت. پٽرسۍ نام پیسرا شمون ات، بله وهدۍ مريدانی دیم گوشتی که ایسا هما مسیه انت که آیگی بوتگ، ایسا مسیهۍ آیۍ نام بدل کرت و پٽرس کرت. پٽرسۍ مانا ”تار“ انت.

پٽرس، ایسا مسیهۍ جاه جنگا رند، چه کلیسائۍ بنداتی سروکان یگۍ بوت. آ اولی کاسد ات که درکئومی پاکشودی دانت و اے هبری هم کرت که درکئوم چه موسائۍ شریتنۍ پابندیا آرات بنت. کلیسایۍ کسه و سرگوست گوشت که کاسدین پٽرس کساس شست میلادیا رومۍ شهرا شهید کنگ بوتگ.

اے کاگد هما باورمندانی سرا نبشته کنگ بوتگ که رومۍ آسیایی دمگا نندوک اتنت. اے دمگ مروچيگین ترکیه انت. اے مردمان ایسا مسیهۍ سرا ایمان اورتگ ات و کاگدۍ تھا هدائۍ گچینی مردم گوشگ بنت. کاگدۍ نبشته کنگۍ زمانگا باورمند گوڼ بازیڼ جیڑه و جنجالیا دیم په دیم اتنت. آیانی سرا بدکاریۍ بهتام جنگ بوت، ایسا مسیهۍ سرا ایمان آرگۍ سوبا بے ازت کنگ بوتنت و همساهگان که ایشانی تچکی و راستۍ دیست، چه اشان نپرتش کرت.

اے کاگدۍ بُنیادی مکسد باورمندان دلبڈی دئیگ انت که همساهگانی نپرتانی

دېما هم په دلپهکي شريڼ کار بکننت. پترس باورمندان دلبدي دنت که شما هدائے گچين کرتگين مردم ايت و هدايا واده داتگ که شمارا رگينيت. اے گپا بيهيال مکنيت که ايسا مسيها هچ گناه و ميارے نکرنگات و ناهکا آزار ديگ بوت و هرکس که ايسائے سرا ايمان کاريت، اے دنيا گون آيا هم انچش کنت.

وتی اے کاگدے تھا پترس باورمندان سر و سوچ کنت که شما اے گرانيں ساھتان بايد انت چو وتی زندا بگوازينيت: هدائے پرمانبرداريا بکنيت، تچک و راست بييت، هايمانی اړتا بکنيت، اے دگه باورمندان و وتی لوگے مردمان دوست بداريت و گون آيان همدل بييت، وتی ايمانے سرا مهر بوشتيت و اے گپا دلجم بييت که هدا مئے شمئے هيالا داريت.

سلام و دروت

(۲-۱) چه ايسا مسيهے کاسد پترسے نيما،

په هما سجهين درانديھين مردمان که پنتوس، گلاتيا، کاپادوکیه، آسيا و بيتينيھے دمگان شنگ و شانگ انت. هدايا چه وتی پيشزانتی و گون وتی پلگار کنوکين پاکين روها، شمارا گچين کرتگ تان ايسا مسيهے پرمانبرداريا بکنيت و هماييے هوں شمئے سرا پاشگ و درنرگ بييت.

هدائے رھمت و شهل و آسودگی شمئے سرا گيش و گيشتر بات.

زندگين اميت

(۳) مئے هداوندين ايسا مسيهے هداين پتا ستا و سنا بات. چه وتی سرريچين رھمتا و گون ايسا مسيهے چه مردگان زندگ بئگا، هدايا مارا نوکسرا پيدا کرت تان مارا زندگين اميتے برسيت. (۴) آيا په شما آسمانا ميراسے امبار کرتگ که اے ميراس هچبر نپوسيت، گار نبيت و ابدمان انت. (۵) شما هدائے سرا باور

کرتگ و هدا هم گون وتی زور و واکا په هما نجاتا شمئ نځپانیا کنت که چه
 اونا تیار انت و آهری زمانگا پدَر بیت. (۶) اے شمئ شادمانی انت، ترے شما
 انون په دمانکیا گرانین وهد و چکاسان بکپیټ. (۷) اے چکاس پمیشکا کاینت که
 شمئ مهر و مَهمین باور ایسا مَسیه زاهر بیگنئ وهدا ستا کنگ و ساژایگ و
 اَرَت دئیگ بیټ. شمئ باور چه زوال بئوکین سهر و تلاها باز گیشتر کرزیت، بل
 ترے سهر چه آسا گوستگ. (۸) شما مسیه هچبر ندیستگ، انگت آییا دوست
 داریت. انون هم شما آییا نگدیټ، بله آییئ سرا باورو هست و هچ لبزئ شمئ
 پُرشوکتین وشیا درشان کرت نکنت، (۹) چیا که وتی باور و ایمانئ مرادا گندگا
 ایت، بز ان شمئ جائئ رگگ.

(۱۰) پئیگمبران هم رگگئ بارنوا بازیڼ جُهلانکین پټ و پول کرتگ. آ
 پئیگمبران هم رهمټئ بارنوا پیشگوئی کرتگ که شمارا رَسگی ات. (۱۱) مَسیه
 روہ چه آیانی زبانا هبر کنان و گوشان بوتگ که مَسیها چوڼین سکی سگگی انت و
 رندا آییا چوڼین مزین شان و شوکتئ رسیت. گزا، امدام هم جُهدا بوتگ انت که
 بزانت پاکین روہ کئی بارنوا هبرا انت و اے کار کدین بیت. (۱۲) په آیان پدَر
 بوتگ که وهدئ هبرا اتنت وتی هزمتا نکنگا اتنت، شمئ هزمتا کنگا اتنت. نون
 گون پاکین روہ زورا دگه مردمان اے وشین مستاگ په شما رسیټنگ، هما پاکین
 روہ که چه آسمانا دیم دئیگ بوتگ. په اے وشین مستاگئ زانگا پریشتگ هم
 دلماڼگ انت.

پاک بیټ

(۱۳) وتی لانکا بندیت و هُزار بیټ. زندا په شهم و رهداری بگوازیټیت. وتی
 امیتا په هدائئ هما رهمتان بندیت که ایسا مَسیه وتی زاهر بیگنئ وهدا په شما
 رسیټیتش. (۱۴) هبرزورین چکانی پیما بیټ. میلیټ که شمئ زند هما دُولا

سَلین واهگانی دستا بیت که شمئ نازانتیئ وهدا بوتگ. (۱۵) هما دُولا که شمئ گوانک جنوک پاک انت، هر کارئ تها شما هم پاک بیئت. (۱۶) چیا که نبیسگ بوتگ: «من پاک آن و شما هم باید انت پاک بیئت.» (۱۷) اگن شما هُدايا وتی پت گوشت، که آهرگسئ دادرسیا بے رو و ریا، آییئ کارانی هسابا کنت، گُرا وتی دَراندهیئ وهد و پاسان په شرپ و اِزت گون هُدا ترسی بگوازیئ. (۱۸) شما زانیت که چه هما ناهودگین زندا که چه شمئ پت و پیرینان شمارا رستگات، مَوکگ بوتگیت، بله گون نگره و سُهرا نه، که ابدمان نه انت، (۱۹) گون هما بے ایب و بیچھین گورانڈ، بزان مَسیئ بیبھاین هونا بها زورگ بوتگیت. (۲۰) مَسیئ چه دنیائے جوڑ بیگا پیسر گچین کنگ بوتگ، بله اے گُدی روچان په شمئیگی آتک و پَدَر بوت. (۲۱) چه آییئ وسیلها، شمارا هُداے سرا باور هست، هما هُداے سرا که مَسیئ چه مُردگان زندگ کرت و شان و شوکتی دات. پمیشکا، شما هُداے سرا باور کنیت و چه هماییا اُمیتوار ایت.

(۲۲) نون که شما گون راستیئ رندگیریا وتا پاک و پلگار کرتگ و گون یکدگرا په دِلین مهرئ واهد بوتگیت، گُرا په دل و سِتک گون یکدومیا مهر بکنیت. (۲۳) چیا که شمارا نوکین زند چه زوال بئیوکین تهما نرستگ، چه زوال نبئیوکین تهما رستگ، بزان چه هُداے زندگ و ابدمانین گال و هبرا. (۲۴) پرچا که:

«انسان چو کاہ و سبزگا انت و»

«شان و شوکتی چو کاہئ پُلا.»

«کاہ و سبزگ مرنت و پُل هم کپنت.»

(۲۵) «بله هُداوندئ گال و هبرتان ابد مانیت.»

اے گال و هبر هميش انت كه شمارا مستاگ دئيگ بوتگ.

زندگيَن سِنگ و در چَتگيَن كُوم

① پميشكا، هر پئيَميَن بدى، مكر و پريَب، دوتل و دوپوستى، هَسَد و كيَنگان چه وت دور كنيت و هچكسيئى پُشتا بد و رديَن هبر مكْنيت. ②-③ نون كه هُداوندئى نيكي و مهربانيئى تامو چَشتگ، نوَك پيدا بوتگيَن نُنْكَانى پئيما په پاكَ و روهانييَن شيرا شديگ بيَت تانكه چه هميشا ديَم په وتى رَگْگا رُدان بيَت.

④ ايسا مَسِيهئى نيَمگا بيايت، هما زندگيَن سِنگ كه مردمان پسند نكرت و نذرت بله هُدايا گچيَن كرت و آييئى چما ايسا بِيَمَت و پُرآرزش ات. ⑤ نون شما زندگيَن سِنگاني پئيما په روهانييَن لوگيئى بندگا كار بندگ بيَت، پاكَ و پلگارتيگيَن روهانييَن پيشوا هم بيَت و انچيَن روهانييَن كُربانيگ بدئيَت كه چه ايسا مَسِيهئى وسيلها هُدايا وَشَنوَد كنت. ⑥ اے هما هبر انت كه هُدايى پاكيَن كتابا اتگ:

» «بچاريت، من سَهيونا سِنگى ايرَ كنان.»

» «اے سِنگ بيَها و گچينييَن بُنْهَشْتِى.»

» «آكس كه اِشيئى سرا باور بكنت،»

» «هچبر پَشَل و شرمندگ نبيت.»

⑦ اے سِنگ په شما كه ايمانو آورتگ پُرآرزش انت، بله په آيان كه ايمانِش نثياورتگ:

» «آ سِنگ كه بان بَنديَن اُستايان» «پسند نكرت و نذرت»

« هما سنگ، بُنْهشت بوت. »

و ۸

« ”سنگه که مردمانَ ئَگلینیت و“

« کوهه که آیان دئور دنت. »

آیانی ئگل ورگه سئوب إش ات که هدائه هبرش نذرت. آیانی آسر و آکت
همش ات. ۹ بله شما هدائه گچین کرتگین بادشاهین روهانین پيشوا و پاکین
کئوم ایت، هدائه جندئه کئوم ایت و آيا شمارا چه تھاريا ديم په وتی
پرشوکتین رُزنايا گوانک جتگ تان آيئه مزین کاران جار بجنیت. ۱۰ پيسرا
شما کئومه نه ایت بله انون هدائه کئوم ایت. پيسرا شمارا هدائه رھمت
نرستگات بله انون آيئه رھمت شمارا گون انت.

۱۱ او دُردانگان! شما اے دنيايا بيگانگ و دَرآمد ایت. منی دزبندی همش انت
که وتا چه آ جسمانی لوٹ و واهگان پھريز بکنیت که شمئه روھه هلاپا جنگ
کننت. ۱۲ ناباورانی نياما پاک و پلگارین زند بگوازينیت. بل تَرے آ، شمارا بھتام
جنت و گوشت که شما ردين کار کنگا ایت، بله گون شمئه نيکين کارانی گندگا،
هدائه آيگه روچا هدايا شرب و اِزت بدئنت.

اھتیاردارانی پرمانبرداريا بکنیت

۱۳ شما په هداوندیگی، سجهين اھتیاردارين مردمانی پرمانبرداريا بکنیت،
بادشاهه هم که چه سجهينان مستر انت و ۱۴ هاکمانی هم که چه بادشاهه
نیمگا په ردکارانی سزا ديگ و شرکردين مردمانی شرب ديگا ديم ديگ
بوتگ انت. ۱۵ هدا لوئیت شما گون وتی شرين کرد و کاران اھمکين مردمانی

ناسرپدین هبرانی دیمّا بداریت. (۱۶) شما آزات ایّت، پمیشکا آزاتین مردمانی دُولا زَند بگوازیښت بله وتی آزاتیا هچبر په رَدین کاران نیمون مکنیت، وتی آزاتیا په هُدائے هزمتا کار ببندیّت. (۱۷) هرگسا اړت بدئیّت و په باورمندان هاسین مهرے دلا بداریت، وتی زندا په هُدائرسی بگوازیښت و بادشاهها شرب بدئیّت.

مسیهئے سکی سگگئے مسال

(۱۸) او گلامان! وتی واجهانی پرمانبرداریا بکنیت و آیان باز اړت بدئیّت. تهنا نرم و مهربانین واجهانی پرمانبرداریا مکنیت، ثرند و زوراکین واجهانی پرمانبرداریا هم بکنیت. (۱۹) وهده شما گون هُدايا وپادار ایّت و ناهگین سزایان سگیت، شمئے همے سبر و اوپار وت په شما شریے بیت. (۲۰) اگن شما په رَدین کاریا سزا دئیگ بییت، گُرا چوون آ سزائے سگگ شمارا شریدار کنت؟ بله اگن شَرین کار و کړدئے سؤبا سکی بسگیت، هُدا شمارا ستا کنت. (۲۱) شما په همے سگیانی سگگا گچین کنگ بوتگیت، پرچا که مسیها هم په شمئیگی سکی سگت و نمونه و مسالے بوت که شما آیئے رَندگیریا بکنیت.

(۲۲) «آییا هچ گناه نکرت و»

«گسارا پریبی ندات.»

(۲۳) بل ثرے بے اړت کنگ بوت، بله اَنگت هم هچکسی بے اړت نکرت. تنتنا وهده سکی سگگا ات، گسارا پادترایی ندات. آییا هُدائے سرا تئوکل کرت که تچکین انساپ و دادرسی کنت. (۲۴) آییا وت مئے گناهانی بار سلیبئے سرا وتی بډا لډت، تانکه گناه چه مئے دلا بمریت و په نیکی و پاکی زَند بگوازیښن، که شما چه هماییئے ئپ و ثوران ذراه بوتگیت. (۲۵) میثانی پیما گار و سرگردان اتیت، بله

نون همایئے کړا پر ترټگیت که شمئے ارواهانی شپانک و سَمبالوک انت.

جَن و مرد

① او جنینان! همے پئیم، شما وتی مردانی پرمانبرداریا بکنیت، تان اگن چه آیان یگے هُدائے هبرا ممیت، گړا آ گون هبرا نه، گون وتی جنئے کار و کړدئے گندگا هُدائے سرا باور بکنت، ② هما وهدا که شمئے هُدائرسی و پاکدامنیا گندیت. ③ شمئے سینگار و پلگار زاهری مبيت که سرا چون بگوپین، چوین سَهت و زیور پر بکین و چوین گد پوښین. ④ اشیئے بدلا، وتی دل و جبینا گون نرم و آرامین روہیئے پایدارین زیبایا بسینگاریت، که په هُدایا اے چیز باز پُرارزش انت. ⑤ کوہنپن وهد و زمانگا انچش بوتگ و پاک و نیکن جنین که اُمیتش په هدا بوتگ، وتا گون وتی مردانی پرمانبرداریا سینگار تگش، ⑥ انچش که سارها ابراهیمئے پرمانبرداری کرت و واجه و مستری گوشت. اگن شمئے کار نیک و شر ببت و مئلیت که چیزے شمارا بترسینیت، شما هم همایئے چک بیت.

⑦ او مردان! شما هم گون وتی جنان پُر مهر بیت که چه شما نازرکتر انت. جنین گون شما زندمانئے پُر برکتین ټیکیا شریکدار انت. آیان اِزت بدئیت، تان چش مبيت که شمئے دوا اِشکنگ مبت.

راستیئے راها سگيئے سگ

⑧ نيټ، شما سجھین یکدل و همدرد بیت، گون یکدومیا مهر بکنیت، نرمدل و بیکر بیت. ⑨ گون هچکسا بدیئے بدلا بدی مکنیت. اگن کسیا شمارا زاه و زگت کرت، آیا زاه و زگت مکنیت، اشیئے بدلا په آیا نیکن دوا بلوئیت که په همے کارا گوانک جنگ بوتگیت و چه همیشیا شمارا برکت رسیت. ⑩ پمیشکا:

«آ گس که زندمانئ واهگدار انت و»

« وښين روچ گندگ لوټيت،»

« آيئ زبانه چه بديا دور ببیت و»

« لنت چه مکر و پرييا؛»

« چه بديا پر بتریت و نيکی بکنت؛» (۱۱)

« سهل و ايمني بلوټيت و هميشئ شوهازا ببیت.»

« چيا که هداوندئ چم، نيک و پهريزکارين مردمان سک انت و» (۱۲)

« گوښي گون همياني دوايا.»

« بله هداوند وتی ديما چه بدکردين مردمان ترينيت.»

« نون که شما په نيکين کاراني کنگا واهگدار ايت، کئ شمارا تاوان دات (۱۳)

کنت؟ (۱۴) اگن په شمئ نيکين کاران شمارا آزار برسيت، انگت هم شما بهتاوړ

ايت. چه آياني پادترپان مثرسيت و پريشان مبيت. (۱۵) بس، وتی دلا مسيها

هداوند بمئيت و همايا شرب بدئيت. اگن گس شمئ اميتئ سئوبئ جستا

بکنت، مدام په پسئو دئيگا تيار ببيت. (۱۶) بله اے کارا گون نرمی و په سنگيني

بکئيت. وتی جبين و وجدانا پاک و ساپ بدريت، تانکه شمارا بد و رد گوشگئ وهدا، آمردم گون شمئ نيکين مسيهي کردارئ گندگا چه وتی زاه و زکتان پشل

و شرمندگ بنت. (۱۷) پميشکا، اگن هداي زبا ببیت که سکي بسگيت، گزا بدین

کاراني سکيئ سگگئ بدلا، نيکين کاراني سکيا بسگيت. (۱۸) مسيها هم یک برے

په مئے گناهان سګى سګت، بزآن آ ”نېک و پاکا“ په گنهکاران وتى جان ندر کړت
تان مارا په هُدايا سر بکنت. مَسِيه جسمى کُشگ بوت بله روها زندگ کړت.

۱۹) اے، هماییئے روه آت که بندیگین ارواهانى نیاما شت و په آیان جارے
جتى، ۲۰) هما ارواه که گوستگین زمانگا ناپرمانی اش کرتگ آت، بزآن نوھئے
زمانگا که بوجیگ اڈ بُیگا آت و هُدا گون سبر و اوپار وداريگ آت، بله کمین
مردمے، بزآن تنها هشت مردم چه آپئے راها رکت. ۲۱) همے آپ شمئے پاکشودیئے
مسال و نمونه انت که انون شمارا رَکینیت. پاکشودی جسم و جائے زاهری چلان
پاک نکنت، اے په پاکین وجدان و جبینا، گون هُدايا شمئے دزبندی انت که چه
ایسا مَسِيهئے جاه جنگئے وسیلها شمارا رسیت، ۲۲) هما مَسِيه که آسمانا شتگ و
نون هُدائے راستین نیمگا نشتگ و پریشتگ و زور و واک، هماییئے دستئے چیرا
انت.

گون هُدايا وپاداری

۱) نون هما دُولا که مَسِيها وتى جسم و جانا سګى سګت، شما هم په انچین
کاریا تئیار بییت، پرچا که هر وهدا کسیا مان جسم سګى سګتگ، چه گناها رکتگ.
۲) اے پیما، نون آ وتى منتگین جسمى زندا انسانی لوٹ و واهگانی سرا
نگوازینیت، هُدائے واهگانی سرا گوازینیت. ۳) شما بازیڼ وهدے هما کارانی سرا
گوازینتگ که هُداناباورین مردمان دوست بنت، چو که بدکاری، هُوا و هُوس،
هنوش و بیساری، شراب واریئے مهیل، ائیش و نوش و اے گندگین بُت پرستی. ۴)
نون وهدے آگندنت که شما اے ردین کارانی هار و هیرؤیا آیانی همراه نبیت،
هئیران بنت و شمارا بد و رد گوشت. ۵) بله اے مردمان هماییئے دیما جواب
دئیگی انت که په سجھین زندگین و مُرتگینانی دادرسیا تئیار انت. ۶) اے دُولا،
هُدائے وشین مستاک په مُردگان هم رسینگ بوت، که سجھینانی دُولا آیانی

جسمی دادرسی بوتگات، تانکه اروا هس هُداے پئما زندگ بښت.

(۷) دنیا زوټ هلاس بئگی انت، پمیشکا گوڼ شهم و رهداریا و تا گران و سنگین بداریت تان دوا کرت بکنیت. (۸) چه سجهینان مسترین گپ اش انت که یکدومیا په دل و ستک دوست بداریت که مهر، بازیڼ گناهیئ بکشگئ سئوبساز بیت. (۹) بے ئرنډگا وتی لوگئ دپا په یکدومیا پچ بکنیت. (۱۰) شما هر یگیا چه هُدایا هاسین توانے رستگ. امانتدارانی پئما، هُداے تهر تهرین نیامتان په یکدومیئ هزمتا کار بښدیت. (۱۱) کسے که هبر کنت هُداے جندئ هبران بکنت و کسے که هزمت کنت گوڼ هُداے داتگین زور و واکا هزمت بکنت، تانکه چه ایسا مسیهئ وسیلها هُدایا ستا و سنا برسیت. سجهین شان و شوکت و زور و واک ابد تان ابد هماییئ باتنت. انچش بات. آمین.

په ایسائیگی سکيانی سگگ

(۱۲) او دُردانگان! چه هما آسین چکاس و آزمائشان هئیرت مکنیت که شمئ چکا کپنت و وتی دلا مگوشیت که اے اجبین کارے گوڼ ما بئیگا انت. (۱۳) تان اوډا که گوڼ مسیهئ سکيانی سگگا شریکدار ایت گل و شادان بیت، تانکه هما ساھتا که آییئ شان و شوکت پدَر بیت، شما هم وش بیت و بیکساس شادمانی کرت بکنیت. (۱۴) اگن مسیهئ نامئ سئوبا شمارا زاه و زکَت کنت، شما بهتاور ایت، پرچا که هُداے پرشوکتین روها شمئ دلا جاگه کرتگ. (۱۵) و تا پهریزیت که چه شما کسے هوڼی، دُر، ردکار و پلینډ بئیکئ سئوبا سگی و سوریانی تها مکپیت. (۱۶) بله اگن کسے مسیهی بئیکئ سئوبا سگی و سوریانی تها بکپیت، چه اشیا پشَل و شرمندگ مبيت و په وتی مسیهی بئیگا هُدایا ستا و سنا بکنت. (۱۷) نون دادرسیئ وهد آتکگ و اے دادرسی چه هُداے هاندان و کهولا بندات بیت. اگن دادرسی چه هُداے هاندانا بندات بیت که ما این، گُرّا آ مردمانی آسر و اکبت چه

بیت که هُدائے و شینِ مستاگئے نمٹوک انت؟!

۱۸ ”اگن پهریزکاریں مردمیئے رگگ چو گران انت،

گزا ناباور و گنھکاری هال چه بیت؟“

۱۹ پمیشکا، آ که گوڼ هُدائے رزایا سگی و سوریانی تها کپتگ انت، وتا مئے جوړ کنوکئے سپرده بکننت که وپادار انت و نیکیڼ کار کنان بنت.

هُدائے رمگ

۱ من وت که چه کلیسائے کماشان یگے آن و مسیهئے سگی و سوریانی شاهده آن و آیئے پدَر بیگیڼ شان و شوکتا شریکدار آن، شمئے نیاما هرچه کماش هست، چه آیان منی دزبندی اش انت که: ۲ هُدائے رمگئے شپانکی و چارگا بکنیت که شمئے سپرده کنگ بوتگ. اے کارا په نادلگشی مکنیت، په دل و ستک بکنیتی هما دڼولا که هُدا لوڅیت. گوڼ هُب و هُدوناکی بکنیتی، په وتی جندئے نپ و سوتا مکنیتی. ۳ اے رمگئے سرا واجهی مکنیت که شمئے دستا دئیگ بوتگ، په اشیا شریڼ مسالے بیټ. ۴ پدا وهده مستریڼ شپانک کئیت و پدَر بیت، شما شان و شوکتئے هما تاجا کئیت که هچبر گار و زئوال نبیت.

۵ او ورنایان! انچش شما هم وتی مستریڼانی پرمانبرداریا بکنیت و گوڼ یکدومیا بیځبر و دربیښ بیټ، چیا که

”هَدا پُرکبر و گروناکین مردمانی هلاپا مَهر اؤشتیت،

بله بیځبر و دربیښ مردمانی سرا وتی رهمتان گوارینیت.“

٦ پمیشکا، هډائے پړواکین دستے چیرا وټا بیځبر و درېش بکنیت تانکه آ،
 وتی گیشینتگین وهدا شمارا بُرز و سرپراز بکنت. ٧ وتی سځهین گم و
 پریشانیان هماییه سرا یله کنیت، پرچا که آییا شمئ هئال گور انت. ٨ گران و
 سنگین و هُزار بیټ، چیا که شمئ دژمن، شئیتان، چو شیرا گران انت و شوهازا
 انت که کجا شکارے برسیتی تان بدریت و ایری ببارت. ٩ شئیتانے دیمما
 بوشتیت و وتی باورا مهر و مهکم بداریت. بزانیټ که همه پئیمین سکی و سوری
 جهانے اے دگه جاگهان هم شمئ براتانی سرا بئیگا انت. ١٠ نون هدا، که
 سځهین رهمتانی مالک انت و شمارا چه مسیهه راها دیم په هما ابدمانین شوکتا
 گوانکی جتگ، شمئ کمین سکی و سوریه سگگا رند، شمارا نوکسرا توان دنت،
 مهر و مهکم کنت و پایداری و زور بکشیت. ١١ واک و کدرت ابد تان ابد
 هماییگ انت. انچش بات. آمین.

گډی هبر

١٢ اے گونډین کاگدن گون سلوانوسئ کمکا نبشتگ، که آییا وپادارین براتے
 زانان، تانکه شمارا دلبډی بدئیان و گواهی بدئیان که هډائے رهمتانی هکین راه
 همیش انت. همه راها مهر بوشتیت. ١٣ چه هما بانکین گهارئے نیمگا شما
 سځهینان دروت و درهبات سر بات که بابله شهره انت و گون شما هور گچین
 کنگ بوتگ. چه منی چک، مرکاسئ نیمگا هم شمارا دروت و درهبات سر بات.
 ١٤ گون پرمهرین چکگان یکدگرا درهبات بگوشیت.

شما سځهینان سهل و ایمنی سر بات که مسیهه ارواه و جبینا ایت.